

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 343/2003 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 18ης Φεβρουαρίου 2003****για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63 πρώτο εδάφιο σημείο 1 στοιχείο α),

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου, που περιλαμβάνει ένα ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Κοινότητα.
- (2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την ειδική σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να αρχίσουν οι εργασίες για την εγκαθίδρυση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος χορήγησης ασύλου, που θα βασίζεται στην πλήρη και συμπεριληπτική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης, της 28ης Ιουλίου 1951, η οποία συμπληρώθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, της 31ης Ιανουαρίου 1967, ώστε να εξασφαλιστεί ότι κανείς δεν θα αποστέλλεται πίσω εκεί όπου θα υποστεί διώξεις, δηλαδή να διατηρηθεί η αρχή της μη επαναπροώθησης. Από την άποψη αυτή, και χωρίς να θίγονται τα κριτήρια ευθύνης που ορίζει ο παρών κανονισμός, τα κράτη μέλη, όλα εκ των οποίων σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης, θεωρούνται ως ασφαλείς χώρες για τους υπηκόους τρίτων χωρών.
- (3) Τα συμπεράσματα του Τάμπερε προσδιόρισαν επίσης ότι το σύστημα θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.
- (4) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέ-

πει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων ασύλου.

- (5) Στο πλαίσιο της υλοποίησης κατά διαδοχικές φάσεις ενός ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου που θα πρέπει να οδηγήσει, μακροπρόθεσμα, σε ενιαία διαδικασία και ενιαίο καθεστώς, που θα ισχύουν σε όλη την Ένωση, για εκείνους στους οποίους χορηγείται άσυλο, φαίνεται ενδεδειγμένο, στο παρόν στάδιο, επιφέροντας τις απαραίτητες βελτιώσεις σύμφωνα με την αποκτηθείσα εμπειρία, να επιβεβαιωθούν οι αρχές στις οποίες θεμελιώνεται η σύμβαση περί καθορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης παροχής ασύλου, η οποία υποβάλλεται σε ένα από τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽⁴⁾, η οποία υπεγράφη στο Δουβλίνο στις 15 Ιουνίου 1990 (στο εξής «σύμβαση του Δουβλίνου»), η εφαρμογή της οποίας τόνωσε τη διαδικασία εναρμόνισης των πολιτικών ασύλου.
- (6) Η ενότητα των οικογενειών θα πρέπει να διατηρείται στο μέτρο που αυτό συμβιβάζεται με τους άλλους στόχους που επιδιώκονται από τη θέσπιση κριτηρίων και μηχανισμών προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.
- (7) Η κοινή εξέταση των αιτήσεων ασύλου των μελών μιας οικογένειας από το ίδιο κράτος μέλος αποτελεί μέτρο που επιτρέπει να εξασφαλισθεί η εις βάθος εξέταση των αιτήσεων και η συνοχή των αποφάσεων που λαμβάνονται σε σχέση με αυτές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να παρεκκλίνουν από τα κριτήρια ευθύνης, προκειμένου να επιτρέπουν την προσέγγιση των μελών μιας οικογένειας, όταν αυτό καθίσταται απαραίτητο για λόγους ανθρωπιστικού χαρακτήρα.
- (8) Η προοδευτική υλοποίηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα στο εσωτερικό του οποίου κατοχυρώνεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και η θέσπιση κοινοτικών πολιτικών όσον αφορά τους όρους εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των κοινών προσπάθειών για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων, καθιστά αναγκαία την ισορροπία των κριτηρίων αρμοδιότητας με πνεύμα αλληλεγγύης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 304 Ε της 30.10.2001, σ. 192.⁽²⁾ Γνώμη της 9ης Απριλίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ C 125 της 27.5.2002, σ. 28.⁽⁴⁾ ΕΕ C 254 της 19.8.1997, σ. 1.

- (9) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού μπορεί να διευκολύνεται και η αποτελεσματικότητά του να ενισχύεται με διμερείς διακανονισμούς μεταξύ κρατών μελών με σκοπό να βελτιωθούν οι επικοινωνίες μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών, να μειωθούν οι διαδικαστικές προθεσμίες, ή να απλουστευθεί η εξέταση των αιτήσεων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης των αιτούντων άσυλο ή να καθορισθούν οι λεπτομέρειες σχετικά με την εκτέλεση των μεταφορών.
- (10) Θα πρέπει να εξασφαλισθεί η συνέχεια μεταξύ του συστήματος προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους που θεσπίζεται από τη σύμβαση του Δουβλίνου και του συστήματος που θεσπίζεται από τον παρόντα κανονισμό. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλισθεί η συνοχή μεταξύ του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τη θέσπιση του συστήματος «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων με σκοπό την αποτελεσματική εφαρμογή της σύμβασης του Δουβλίνου ⁽¹⁾.
- (11) Η λειτουργία του συστήματος Eurodac, όπως έχει θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2725/2002, και ιδίως η εφαρμογή των άρθρων 4 και 8 που περιέχονται σε αυτόν, θα πρέπει να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (12) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από υποχρεώσεις που απορρέουν από πράξεις του διεθνούς δικαίου στις οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη.
- (13) Τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽²⁾.
- (14) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να αξιολογείται σε τακτά διαστήματα.
- (15) Ο παρών κανονισμός τηρεί τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως από το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽³⁾. Ιδιαίτερα, αποσκοπεί να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση του δικαιώματος ασύλου που διασφαλίζεται από το άρθρο 18 του εν λόγω Χάρτη.
- (16) Δεδομένου ότι ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, κυρίως η θέσπιση κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού όρια.
- (17) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο είναι προσαρτημένο στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν, με τις από 30ής Οκτωβρίου 2001 επιστολές τους, την επιθυμία τους να συμμετάσχουν στη θέσπιση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (18) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο είναι προσαρτημένο στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (19) Η σύμβαση του Δουβλίνου παραμένει σε ισχύ και συνεχίζει να εφαρμόζεται μεταξύ της Δανίας και των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό μέχρις ότου συναφθεί συμφωνία η οποία θα επιτρέψει τη συμμετοχή της Δανίας στον παρόντα κανονισμό.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου η οποία υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «Υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.
- β) «Σύμβαση της Γενεύης»: η σύμβαση, της 28ης Ιουλίου 1951, περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967.
- γ) «Αίτηση ασύλου»: η αίτηση που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας και η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως αίτηση διεθνούς προστασίας από κράτος μέλος, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης. Κάθε αίτηση διεθνούς προστασίας λογίζεται ως αίτηση ασύλου, εκτός εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας ζητεί ρητώς να του παρασχεθεί άλλη μορφή προστασίας που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο χωριστής αίτησης.
- δ) «Αιτών» ή «αιτών άσυλο»: ο υπήκοος τρίτης χώρας που έχει υποβάλει αίτηση ασύλου, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί οριστική απόφαση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 316 της 15.12.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

⁽³⁾ ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 1.

- ε) «Εξέταση αίτησης ασύλου»: το σύνολο των εξεταστικών μέτρων, αποφάσεων ή δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται από τις αρχές που είναι αρμόδιες για την αίτηση ασύλου σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, εξαιρουμένων των διαδικασιών προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.
- στ) «Ανάκληση της αίτησης ασύλου»: οι ενέργειες με τις οποίες ο αιτών άσυλο θίγει τέρμα στις διαδικασίες που έχουν κινηθεί με την υποβολή της αίτησής του για παροχή ασύλου, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, είτε ρητώς είτε σιωπηρώς.
- ζ) «Πρόσφυγας»: ο υπήκοος τρίτης χώρας στον οποίο αναγνωρίζεται το καθεστώς που ορίζεται στη σύμβαση της Γενεύης και στον οποίο επιτρέπεται να διαμένει με το καθεστώς αυτό στο έδαφος ενός κράτους μέλους.
- η) «Ασυνόδευτος ανήλικος»: άγαμα πρόσωπα κάτω των 18 ετών τα οποία εισέρχονται στο έδαφος των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύονται από ενήλικα υπεύθυνο για αυτά, δυνάμει νόμου ή εθίμου, και για όσο χρονικό διάστημα δεν τελούν πραγματικά υπό τη μέριμνα υπευθύνου ενήλικα· συμπεριλαμβάνονται οι ανήλικοι οι οποίοι αφήθηκαν ασυνόδευτοι, αφού εισήλθαν στο έδαφος των κρατών μελών.
- θ) «Μέλη της οικογένειας»: εφόσον η οικογένεια υπήρχε ήδη στη χώρα καταγωγής, τα ακόλουθα μέλη της οικογένειας του αιτούντος άσυλο τα οποία βρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών:
- i) ο σύζυγος ή μόνιμος σύντροφος του αιτούντος άσυλο, εφόσον η νομοθεσία ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους εξομοιώνει την κατάσταση των αγάμων ζευγών με την αντίστοιχη των εγγάμων, σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία περί αλλοδαπών,
 - ii) τα ανήλικα τέκνα του κατά το σημείο i) ζεύγους ή του αιτούντος, εφόσον είναι άγαμα και εξαρτώνται από αυτόν, ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται περί νομίμων, εξωγάμων ή θετών τέκνων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,
 - iii) ο πατέρας, η μητέρα ή ο κηδεμόνας, εάν ο αιτών ή πρόσφυγας είναι ανήλικος και άγαμος.
- ι) «Τίτλος διαμονής»: άδεια εκδιδόμενη από τις αρχές κράτους μέλους που επιτρέπει τη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφός του, καθώς και όσα έγγραφα του επιτρέπουν να διαμένει στο κράτος αυτό δυνάμει συμφωνιών προσωρινής προστασίας ή μέχρις ότου αρθούν τα κωλύματα εκτέλεσης μέτρου απομάκρυνσης. Εξαιρούνται οι θεωρήσεις και οι άδειες διαμονής που εκδίδονται κατά τη χρονική περίοδο που απαιτείται για τον καθορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού ή κατά τη διάρκεια της εξέτασης αίτησης ασύλου ή αίτησης άδειας διαμονής.
- ια) «Θεώρηση»: η άδεια ή απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό τη διέλευση ή την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη. Το είδος της θεώρησης προσδιορίζεται σύμφωνα με τους ακόλουθους ορισμούς:

- ii) «Θεώρηση για διαμονή σύντομης διάρκειας»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη για χρονική περίοδο η συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες,
- iii) «Θεώρηση διέλευσης»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό την είσοδο για διέλευση μέσω του εδάφους αυτού του κράτους μέλους ή περισσότερων κρατών μελών, εξαιρουμένης της διέλευσης από αερολιμένα,
- iv) «Θεώρηση διέλευσης από αερολιμένα»: η άδεια ή η απόφαση που επιτρέπει σε υπήκοο τρίτης χώρας για την οποία ειδικά ισχύει αυτή η προϋπόθεση, να διέλθει (transit) από τη ζώνη διερχομένων ενός αερολιμένα, κατά τη διάρκεια στάσης ή μετεπιβίβασης μεταξύ δύο τμημάτων διεθνούς πτήσεως, χωρίς να έχει πρόσβαση στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη εξετάζουν κάθε αίτηση ασύλου που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας σε οποιοδήποτε από αυτά, είτε στα σύνορα είτε εντός του εδάφους του. Η αίτηση εξετάζεται από ένα μόνο κράτος μέλος, το οποίο είναι το οριζόμενο ως υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο κεφάλαιο III.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, κάθε κράτος μέλος δύναται να εξετάζει αίτηση ασύλου που έχει κατατεθεί από υπήκοο τρίτης χώρας, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση δυνάμει των κριτηρίων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Στην περίπτωση αυτή, το εν λόγω κράτος μέλος καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού και αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που συνδέονται με αυτή την ευθύνη. Ενδεχομένως, ενημερώνει το κράτος μέλος που ήταν προηγουμένως υπεύθυνο, το κράτος μέλος που διεξάγει διαδικασία προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους ή το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του αιτούντος.

3. Έκαστο κράτος μέλος διατηρεί το δικαίωμα, να προωθεί, κατ' εφαρμογή του εθνικού δικαίου του, τον αιτούντα άσυλο προς τρίτη χώρα, τηρουμένων των διατάξεων της σύμβασης της Γενεύης.

4. Ο αιτών άσυλο ενημερώνεται εγγράφως σε γλώσσα την οποία ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τις προθεσμίες και τα αποτελέσματά του.

Άρθρο 4

1. Η διαδικασία προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους δυνάμει του παρόντος κανονισμού κινείται μόλις υποβληθεί για πρώτη φορά αίτηση ασύλου σε ένα κράτος μέλος.

2. Μια αίτηση ασύλου θεωρείται υποβληθείσα από τη στιγμή κατά την οποία παραλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους έντυπο που υποβάλλεται από τον αιτούντα άσυλο ή πρακτικό που καταρτίζεται από τις αρχές. Εάν η αίτηση δεν γίνεται εγγράφως, το διάστημα μεταξύ της δήλωσης πρόθεσης και της κατάρτισης πρακτικού θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν βραχύτερο.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η κατάσταση του ανήλικου τέκνου το οποίο συνοδεύει τον αιτούντα άσυλο και εμπίπτει στον ορισμό του μέλους της οικογένειας του άρθρου 2 (στοιχείο θ), είναι αδιαχώριστη από την κατάσταση του γονέα ή κηδεμόνα του και υπάγεται στην αρμοδιότητα του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου του εν λόγω γονέα ή κηδεμόνα, ακόμα και αν ο ίδιος ο ανήλικος δεν είναι αιτών ατομικά άσυλο. Το ίδιο ισχύει και για τα τέκνα που γεννήθηκαν μετά την άφιξη του αιτούντος άσυλο στο έδαφος των κρατών μελών, χωρίς να χρειάζεται να κινηθεί νέα διαδικασία αναδοχής ευθύνης για τα εν λόγω τέκνα.

4. Όταν μια αίτηση ασύλου υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους από αιτούντα που ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους γίνεται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο αιτών άσυλο. Αυτό το κράτος μέλος ενημερώνεται αμελλητί από το κράτος μέλος το οποίο έλαβε την αίτηση ασύλου και θεωρείται ως εκ τούτου, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως το κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση.

Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως για τη διαβίβαση και για την ημερομηνία, κατά την οποία αυτή έλαβε χώρα.

5. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου είναι υποχρεωμένο, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20 και έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα ο οποίος ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και έχει υποβάλει εκεί αίτηση ασύλου, αφού ανακάλεσε την αίτησή του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους.

Αυτή η υποχρέωση παύει εάν ο αιτών άσυλο εγκατέλειψε εν τω μεταξύ το έδαφος των κρατών μελών για περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών ή εάν απέκτησε τίτλο διαμονής από κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΙΕΡΑΡΧΗΣΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ

Άρθρο 5

1. Τα κριτήρια του παρόντος κεφαλαίου για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους εφαρμόζονται με τη σειρά με την οποία παρατίθενται στο παρόν κεφάλαιο.

2. Ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους κατ' εφαρμογή των κριτηρίων πραγματοποιείται βάσει της κατάστασης που υπήρχε τη στιγμή κατά την οποία ο αιτών άσυλο υπέβαλε την αίτησή του για πρώτη φορά σε ένα κράτος μέλος.

Άρθρο 6

Εάν ο αιτών άσυλο είναι ασυνόδευτος ανήλικος, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ένα μέλος της οικογένειάς του, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανήλικου.

Εάν δεν υπάρχει μέλος της οικογένειας, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το κράτος μέλος στο οποίο ο ανήλικος υπέβαλε την αίτηση ασύλου.

Άρθρο 7

Εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος άσυλο, ανεξαρτήτως του αν οι οικογενειακοί δεσμοί είχαν δημιουργηθεί προηγουμένως στη χώρα καταγωγής, έλαβε άδεια διαμονής σε κράτος μέλος ως πρόσφυγας, το εν λόγω κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, υπό τον όρο ότι το επιθυμούν οι ενδιαφερόμενοι.

Άρθρο 8

Εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος άσυλο έχει υποβάλει αίτηση σε κράτος μέλος, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί πρώτη απόφαση επί της ουσίας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, υπό τον όρο ότι το επιθυμούν οι ενδιαφερόμενοι.

Άρθρο 9

1. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

2. Εάν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος εν ισχύ θεώρησης, το κράτος μέλος που την εξέδωσε είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, εκτός εάν η θεώρηση εκδόθηκε κατ' αντιπροσώπευση ή με γραπτή έγκριση άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου. Όταν κράτος μέλος διαβουλεύεται προηγουμένως, ιδίως για λόγους ασφαλείας, με την κεντρική αρχή άλλου κράτους μέλους, η απάντηση της αρχής του τελευταίου στη διαβούλευση δεν αποτελεί γραπτή έγκριση κατά την έννοια της παρούσας διάταξης.

3. Εάν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος περισσότερων του ενός εν ισχύ τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων που έχουν εκδοθεί από διάφορα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου λογίζεται το κράτος μέλος το οποίο κατά σειρά:

α) εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με τη μεγαλύτερη χρονική ισχύ ή, σε περίπτωση ίσης διάρκειας ισχύος, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με την αργότερη ημερομηνία λήξεως ισχύος·

β) εξέδωσε τη θεώρηση με την αργότερη ημερομηνία λήξεως όταν οι διάφορες θεωρήσεις είναι του αυτού τύπου·

γ) σε περίπτωση θεωρήσεων διαφορετικού είδους, το κράτος μέλος το οποίο εξέδωσε τη θεώρηση με τη μεγαλύτερη διάρκεια ισχύος ή, σε περίπτωση ίσης διάρκειας ισχύος, το κράτος μέλος που εξέδωσε τη θεώρηση με την αργότερη ημερομηνία λήξεως ισχύος.

4. Εάν ο αιτών άσυλο είναι μόνον κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μικρότερο των δύο ετών ή μίας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μικρότερο των έξι μηνών βάσει των οποίων μπορούσε να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 για όσο χρονικό διάστημα ο αιτών δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών.

Όταν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών, ή μίας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών βάσει των οποίων μπορούσε να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους, και εφόσον δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

5. Το γεγονός ότι ο τίτλος διαμονής ή η θεώρηση εκδόθηκαν βάσει πλαστής ή ψευδούς ταυτότητας ή με παρουσίαση πλαστών, παραποιημένων ή άκυρων εγγράφων, δεν κωλύει την ανάθεση της ευθύνης στο κράτος μέλος που τα εξέδωσε. Εντούτοις, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση δεν είναι υπεύθυνο, εάν μπορεί να αποδείξει ότι η απάτη διαπράχθηκε μεταγενέστερα της έκδοσης του εγγράφου ή της θεώρησης.

Άρθρο 10

1. Όταν διαπιστώνεται, βάσει αποδεικτικών στοιχείων ή των εμμέσων αποδείξεων, όπως περιγράφεται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που αναφέρονται στο κεφάλαιο III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2725/2000, ότι ο αιτών άσυλο διέβη παρανόμως, οδικώς, διά θαλάσσης ή δι' αέρος, τα σύνορα κράτους μέλους προερχόμενος από τρίτη χώρα, αυτό το κράτος μέλος στο οποίο εισήλθε παρανόμως είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου. Η ευθύνη αυτή παύει να υφίσταται δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η παράνομη διάβαση των συνόρων.

2. Όταν ένα κράτος μέλος δεν μπορεί ή δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί υπεύθυνο σύμφωνα με την παράγραφο 1 και εφόσον διαπιστώνεται, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων ή των εμμέσων αποδείξεων, όπως περιγράφεται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3, ότι ο αιτών άσυλο —ο οποίος εισήλθε στο έδαφος των κρατών μελών παρανόμως ή υπό συνθήκες που δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθούν— κατά την υποβολή της αίτησής του ζούσε προηγουμένως για μια συνεχή περίοδο τουλάχιστον πέντε μηνών σε ένα κράτος μέλος, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

Εάν ο αιτών διέμεινε για διαστήματα τουλάχιστον πέντε μηνών σε πλείονα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου είναι το κράτος μέλος της τελευταίας διαμονής.

Άρθρο 11

1. Εάν ένας υπήκοος τρίτης χώρας εισέρχεται στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

2. Η αρχή η οποία ορίζεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει, εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας υποβάλει την αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης για την είσοδο. Στην περίπτωση αυτή, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

Άρθρο 12

Όταν η αίτηση ασύλου γίνεται στο χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα κράτους μέλους από υπήκοο τρίτης χώρας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης.

Άρθρο 13

Εάν δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί το κράτος μέλος το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου.

Άρθρο 14

Όταν πλείονα μέλη μιας οικογένειας υποβάλλουν αιτήσεις ασύλου στο ίδιο κράτος μέλος ταυτόχρονα ή σε παραπλήσιες ημερομηνίες ώστε να μπορούν να διεξαχθούν από κοινού οι διαδικασίες προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους, και η εφαρμογή των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού μπορεί να οδηγήσει στο χωρισμό των εν λόγω κρατών μελών, ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους πραγματοποιείται βάσει των ακόλουθων διατάξεων:

- α) υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου όλων των μελών της οικογένειας είναι το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων ως υπεύθυνο για την αναδοχή του μεγαλύτερου αριθμού των μελών της οικογένειας·
- β) στις λοιπές περιπτώσεις, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης του πλέον ηλικιωμένου μέλους της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΑ

Άρθρο 15

1. Κάθε κράτος μέλος δύναται, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο κατ' εφαρμογή των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού, να επανενώνει μέλη οικογένειας καθώς και άλλους εξαρτώμενους συγγενείς για ανθρωπιστικούς λόγους, βάσει ιδίως οικογενειακών ή πολιτισμικών κριτηρίων. Στην περίπτωση αυτή, το εν λόγω κράτος μέλος, κατόπιν αιτήματος άλλου κράτους μέλους, εξετάζει την αίτηση ασύλου του ενδιαφερομένου. Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να συναινούν.

2. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εξαρτάται από τη βοήθεια του άλλου λόγω εγκυμοσύνης ή πρόσφατου τοκετού, σοβαρής ασθένειας, σοβαρής αναπηρίας ή μεγάλης ηλικίας, τα κράτη μέλη δύνανται να τοποθετούν μαζί ή να επανενώσουν τον αιτούντα άσυλο με άλλο συγγενή που ευρίσκεται στο έδαφος ενός εκ των κρατών μελών, υπό την προϋπόθεση ότι οι οικογενειακοί δεσμοί υπήρχαν στη χώρα καταγωγής.

3. Στην περίπτωση που ο αιτών άσυλο είναι ασυνόδευτος ανήλικος ο οποίος έχει συγγενή(-είς) σε άλλο κράτος μέλος, που μπορούν να αναλάβουν τη φροντίδα του/της, τα κράτη μέλη επιδιώκουν την επανένωση του ανήλικου με τον/τους συγγενή(-είς) του/της, εκτός εάν αυτό δεν είναι προς το μείζον συμφέρον του ανήλικου.

4. Εάν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα το αποδεχθεί, η ευθύνη για την εξέταση της αίτησης ασύλου μεταβιβάζεται σε αυτό.

5. Οι προϋποθέσεις και διαδικασίες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των διαδικασιών συνδιαλλαγής για την επίλυση των διαφορών μεταξύ κρατών μελών σχετικά με την ανάγκη ή τον ενδεδειγμένο τόπο επανένωσης των ενδιαφερομένων, ορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΝΑΔΟΧΗ ΚΑΙ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΝΑΛΗΨΗ

Άρθρο 16

1. Το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου δυνάμει του παρόντος κανονισμού υποχρεούται:

- α) να αναδέχεται υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 17 έως 19, αιτούντα άσυλο ο οποίος υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος·
- β) να ολοκληρώνει την εξέταση της αίτησης ασύλου·
- γ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20, αιτούντα άσυλο η αίτηση του οποίου τελεί υπό εξέταση και ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει λάβει άδεια στο έδαφος άλλου κράτους μέλους·
- δ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20, αιτούντα άσυλο ο οποίος ανακάλεσε την υπό εξέταση αίτησή του και υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος·
- ε) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20, υπήκοο τρίτης χώρας του οποίου την αίτηση απέρριψε το ίδιο και ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει λάβει άδεια στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

2. Εάν κάποιο κράτος χορηγήσει τίτλο διαμονής στον αιτούντα άσυλο, οι υποχρεώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 μεταβιβάζονται στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 έναντι υπηκόου τρίτης χώρας εκλείπουν αν ο ενδιαφερόμενος εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, εκτός εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από το υπεύθυνο κράτος μέλος.

4. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία δ) και ε) επίσης εκλείπουν, μόλις το υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου κράτος μέλος λάβει και θέσει πραγματικά σε εφαρμογή, μετά την ανάκληση ή την απόρριψη της αίτησης ασύλου, τα δέοντα μέτρα ώστε ο υπήκοος τρίτης χώρας να μεταβεί στη χώρα καταγωγής του ή σε άλλη χώρα στην οποία μπορεί να μεταβεί νομίμως.

Άρθρο 17

1. Εάν το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτηση ασύλου θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της, μπορεί να απευθύνει σε αυτό αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος, το συντομότερο δυνατό και, σε κάθε περίπτωση, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης ασύλου κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2.

Εάν το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος δεν υποβληθεί εντός της προθεσμίας των τριών μηνών, η ευθύνη της εξέτασης της αίτησης ασύλου εμπίπτει στο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

2. Το κράτος μέλος που υποβάλει το αίτημα μπορεί να ζητήσει επειγόντως απάντηση εφόσον η αίτηση ασύλου υποβλήθηκε ύστερα από άρνηση εισόδου ή διαμονής, σύλληψη λόγω παράνομης διαμονής ή ύστερα από επίδοση ή εκτέλεση μέτρου απομάκρυνσης ή/και εφόσον ο αιτών άσυλο τελεί υπό κράτηση.

Το αίτημα προσδιορίζει τους λόγους που δικαιολογούν επείγουσα απάντηση και την προθεσμία εντός της οποίας αναμένεται απάντηση. Η προθεσμία αυτή είναι τουλάχιστον μια εβδομάδα.

3. Και στις δύο περιπτώσεις, το αίτημα αναδοχής από άλλο κράτος μέλος γίνεται μέσω τυποποιημένου εντύπου και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία, όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους του άρθρου 18 παράγραφος 3 ή/και άλλα σημαντικά στοιχεία από τη δήλωση του αιτούντος άσυλο, τα οποία επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει εάν είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού.

Οι κανόνες για την κατάρτιση και οι διαδικασίες για τη διαβίβαση των αιτημάτων θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 παράγραφος 2.

Άρθρο 18

1. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις, και αποφαινεται σχετικά με το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής του αιτήματος.

2. Για τη διεξαγωγή της διαδικασίας προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, η οποία θεσπίζεται στον παρόντα κανονισμό, χρησιμοποιούνται αποδεικτικά στοιχεία και έμμεσες αποδείξεις.

3. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 παράγραφος 2, καταρτίζονται δύο κατάλογοι που επανεξετάζονται περιοδικά, στους οποίους αναγράφονται τα αποδεικτικά στοιχεία και οι έμμεσες αποδείξεις σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:

α) Αποδεικτικά στοιχεία:

- i) Αυτό αναφέρεται στις τυπικές αποδείξεις οι οποίες θεμελιώνουν ευθύνη δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ενόσω αυτό δεν αναιρείται από απόδειξη περί του αντιθέτου.
- ii) Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 27 υποδείγματα των διαφόρων τύπων διοικητικών εγγράφων, σύμφωνα με την τυπολογία που καθιερώνεται στον κατάλογο τυπικών αποδείξεων.

β) Έμμεσες αποδείξεις:

- i) Αυτό αναφέρεται σε ενδείξεις, οι οποίες, αν και είναι μαχητές, ενδέχεται να επαρκούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, σύμφωνα με την αποδεικτική αξία που τους αποδίδεται.
- ii) Η αποδεικτική τους αξία, σε σχέση με την ευθύνη εξέτασης της αίτησης άσυλου, εξετάζεται κατά περίπτωση.

4. Οι απαιτήσεις για τα αποδεικτικά στοιχεία θα πρέπει να μην υπερβαίνουν ό,τι είναι απαραίτητο για την καλή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

5. Εάν δεν υπάρχουν τυπικές αποδείξεις, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αναγνωρίζει την ευθύνη του, εάν οι έμμεσες αποδείξεις έχουν συνοχή, μπορούν να εξακριβωθούν και είναι αρκούντως λεπτομερείς για να θεμελιωθεί η ευθύνη.

6. Εάν το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα επικαλείται λόγους επείγοντος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 παράγραφος 2, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να απαντήσει εντός της αιτούμενης προθεσμίας. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αποδεικνύεται ότι η εξέταση της αίτησης αναδοχής αιτούντος είναι ιδιαίτερος πολύπλοκη, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να απαντήσει μετά την πάροδο της ταχθείσας προθεσμίας, αλλά εν πάση περιπτώσει εντός ενός μηνός. Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πρέπει να γνωστοποιεί την απόφασή του να αναβάλει την απάντηση προς το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εντός της αρχικώς αιτηθείσας προθεσμίας.

7. Η έλλειψη απάντησης εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και του ενός μηνός που προβλέπεται στην παράγραφο 6, ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται την υποχρέωση αναδοχής του προσώπου, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για κατάλληλη διεύθυνση για την άφιξη.

Άρθρο 19

1. Όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δέχεται την αναδοχή του αιτούντος, το κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση άσυλου κοινοποιεί στον αιτούντα την απόφασή του να μην εξετάσει την αίτηση και την υποχρέωση μεταφοράς του αιτούντος προς το υπεύθυνο κράτος μέλος.

2. Η απόφαση της παραγράφου 1 πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Συνοδεύεται από στοιχεία σχετικά με την προθεσμία εκτέλεσης της μεταφοράς και περιλαμβάνει, εφόσον είναι απαραίτητο, τις πληροφορίες σχετικά με τον τόπο στον οποίο θα πρέπει να παρουσιασθεί ο αιτών άσυλο και την ημερομηνία κατά την οποία θα πρέπει να το πράξει, εφόσον μεταβαίνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος με δικά του μέσα. Κατά της αποφάσεως αυτής μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο ή αναθεώρηση. Το ένδικο μέσο κατά της απόφασης αυτής ή η αναθεώρησή της δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα όσον αφορά την

εκτέλεση της μεταφοράς, εκτός αν τα δικαστήρια ή τα αρμόδια όργανα το αποφασίσουν κατά περίπτωση, εφόσον αυτό επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία.

3. Η μεταφορά του αιτούντος από το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση άσυλου προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του πρώτου κράτους μέλους ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή από την έκδοση απόφασης επί ενδίκου μέσου ή αναθεώρησης εφόσον έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Εάν είναι απαραίτητο, ο αιτών άσυλο εφοδιάζεται από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα με άδεια ελεύθερης διέλευσης σύμφωνα προς το υπόδειγμα που εγκρίθηκε βάσει της διαδικασίας του άρθρου 27 παράγραφος 2.

Το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα, ανάλογα με την περίπτωση, για την ασφαλή άφιξη του αιτούντος άσυλο ή για τη μη εμφάνισή του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

4. Εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, η ευθύνη εμπίπτει στο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση άσυλου. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω κράτησης του αιτούντος άσυλο ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο αιτών φυγοδικεί.

5. Συμπληρωματικοί κανόνες σχετικά με την εκτέλεση των μεταφορών μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 παράγραφος 2.

Άρθρο 20

1. Η εκ νέου ανάληψη αιτούντος άσυλο σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5 και το άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) πραγματοποιείται, ως εξής:

- α) το αίτημα περί της εκ νέου ανάληψης του αιτούντος πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία που να επιτρέπουν στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει το κατά πόσον είναι υπεύθυνο·
- β) το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα της εκ νέου ανάληψης του αιτούντος είναι υποχρεωμένο να προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις και να απαντά στο αίτημα που του υποβλήθηκε το ταχύτερο δυνατόν και, εν πάση περιπτώσει, εντός προθεσμίας μικρότερης του ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής του. Όταν το αίτημα βασίζεται σε στοιχεία λαμβανόμενα από το σύστημα Eurodac, η προθεσμία αυτή μειώνεται σε δύο εβδομάδες·
- γ) εάν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν γνωστοποιήσει την απόφασή του εντός της προθεσμίας του ενός μηνός ή των δύο εβδομάδων που αναφέρεται στο στοιχείο β), θεωρείται ότι συμφώνησε να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα άσυλο·
- δ) το κράτος μέλος το οποίο συμφωνεί με την εκ νέου ανάληψη του αιτούντος άσυλο, είναι υποχρεωμένο να αναλαμβάνει εκ νέου το άτομο αυτό στο έδαφός του. Η μεταφορά εκτελείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του αιτούντος κράτους μέλους, ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό καταστεί πρακτικά δυνατό και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος της αναδοχής ή από την έκδοση απόφασης επί ενδίκου μέσου ή αναθεώρησης, εφόσον έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα·

ε) το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα κοινοποιεί στον αιτούντα άσυλο την απόφαση σχετικά με την εκ νέου ανάληψή του από το υπεύθυνο κράτος μέλος. Αυτή η απόφαση πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Συνοδεύεται από στοιχεία για την προθεσμία εκτέλεσης της μεταφοράς και περιλαμβάνει, εφόσον είναι απαραίτητο, τις πληροφορίες που αφορούν τον τόπο στον οποίο θα πρέπει να παρουσιασθεί ο αιτών άσυλο και την ημερομηνία κατά την οποία θα πρέπει να το πράξει, εφόσον μεταβαίνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος με δικά του μέσα. Κατά της αποφάσεως αυτής μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο ή αναθεώρηση. Το ένδικο μέσο κατά της αποφάσεως αυτής ή αναθεώρησή της δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα ως προς την εκτέλεση της μεταφοράς, εκτός αν τα δικαστήρια ή τα αρμόδια όργανα το αποφασίσουν κατά περίπτωση, εφόσον αυτό επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία.

Εάν είναι απαραίτητο, ο αιτών άσυλο εφοδιάζεται από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα με άδεια ελεύθερης διέλευσης σύμφωνα με το υπόδειγμα που εγκρίνεται βάσει της διαδικασίας του άρθρου 27 παράγραφος 2.

Το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα, ανάλογα με την περίπτωση, για την ασφαλή άφιξη του αιτούντος άσυλο ή για τη μη εμφάνισή του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

2. Εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, η ευθύνη εξέτασης της αίτησης ασύλου εμπίπτει στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά ή η εξέταση της αίτησης δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω κράτησης του αιτούντος άσυλο ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο αιτών φυγοδικεί.

3. Οι κανόνες που αφορούν τα αποδεικτικά στοιχεία και την ερμηνεία αυτών, καθώς και την κατάρτιση και τις διαδικασίες διαβίβασης αιτημάτων, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 παράγραφος 2.

4. Συμπληρωματικοί κανόνες σχετικά με την εκτέλεση των μεταφορών μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 21

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος το ζητήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τον αιτούντα άσυλο τα οποία είναι προσηκόντα, συναφή και δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο προκειμένου:

- α) να προσδιορισθεί το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου·
- β) να εξετασθεί η αίτηση ασύλου·
- γ) να εκτελεσθούν όλες οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να καλύπτουν μόνο:

- α) τα στοιχεία ταυτότητας του αιτούντος και, ενδεχομένως, των μελών της οικογενείας του (όνομα, επώνυμο —ενδεχομένως, προηγούμενο όνομα—, υποκοριστικά ή ψευδώνυμο, ιθαγένεια —σημερινή ή προηγούμενη—, ημερομηνία και τόπο γεννήσεως)·

β) τα έγγραφα ταυτότητας, ταξιδιωτικά έγγραφα (στοιχεία, διάρκεια ισχύος, ημερομηνία έκδοσης, εκδούσα αρχή, τόπος έκδοσης κ.λπ.)·

γ) τα λοιπά απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων τα οποία υπόκεινται σε επεξεργασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2725/2000·

δ) τους τόπους διαμονής και τα δρομολόγια των ταξιδιών·

ε) τους τίτλους διαμονής ή τις θεωρήσεις που έχουν εκδοθεί από ένα κράτος μέλος·

στ) τον τόπο στον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση·

ζ) την ημερομηνία κατάθεσης, ενδεχομένως, προηγούμενης αίτησης ασύλου, την ημερομηνία κατάθεσης της παρούσας αίτησης, το στάδιο της διαδικασίας και το περιεχόμενο της τυχόν ληφθείσας απόφασης.

3. Εξάλλου, και στο μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από άλλο κράτος μέλος να του γνωστοποιήσει τους λόγους που επικαλείται ο αιτών άσυλο προς υποστήριξη της αίτησής του και τους λόγους της απόφασης που τυχόν έχει ληφθεί σχετικά με αυτόν. Το κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει στο αίτημα που του υποβάλλεται, αν η γνωστοποίηση αυτών των πληροφοριών μπορεί να θίξει τα ουσιώδη συμφέροντα του κράτους μέλους ή την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ενδιαφερόμενου ή άλλου προσώπου. Σε κάθε περίπτωση, η γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών εξαρτάται από τη γραπτή συναίνεση του αιτούντος άσυλο.

4. Κάθε αίτηση πληροφοριών είναι αιτιολογημένη και, όταν έχει ως στόχο να επαληθεύσει την ύπαρξη κριτηρίου ικανού να θεμελιώσει την ευθύνη του ερωτώμενου κράτους μέλους, προσδιορίζει σε ποιο αποδεικτικό στοιχείο, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών αξιόπιστων πηγών σχετικά με τα μέσα και τους τρόπους με τους οποίους ο αιτών άσυλο εισήλθε στα εδάφη των κρατών μελών, ή σε ποιο συγκεκριμένο και επαληθεύσιμο στοιχείο των δηλώσεων του αιτούντος βασίζεται. Εξυπακούεται ότι αυτές καθεαυτές οι σχετικές πληροφορίες των αξιόπιστων πηγών δεν επαρκούν για να καθορισθεί η ευθύνη και η αρμοδιότητα του κράτους μέλους βάσει του παρόντος κανονισμού, αλλά μπορεί να συμβάλει στην αξιολόγηση άλλων ενδείξεων σχετικών με τον αιτούντα ατομικά άσυλο.

5. Το ερωτώμενο κράτος μέλος είναι υποχρεωμένο να απαντήσει εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων.

6. Η ανταλλαγή πληροφοριών διενεργείται κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους και μπορεί να πραγματοποιείται μόνο μεταξύ αρχών ο διορισμός των οποίων από κάθε κράτος μέλος έχει ανακοινωθεί στην Επιτροπή, η οποία ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

7. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Σε κάθε κράτος μέλος, αυτές οι πληροφορίες μπορούν, ανάλογα με το χαρακτήρα τους και την αρμοδιότητα της αποδέκτριας αρχής, να γνωστοποιούνται μόνο στις διοικητικές και δικαστικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με:

α) τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου·

β) την εξέταση της αίτησης ασύλου·

γ) την εκτέλεση οποιασδήποτε υποχρέωσης που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό.

8. Το κράτος μέλος που διαβιβάζει τις πληροφορίες μεριμνά για την ακρίβειά τους και την ενημέρωσή τους. Εάν προκύψει ότι αυτό το κράτος μέλος διαβίβασε ανακριβή δεδομένα ή δεδομένα που δεν έπρεπε να διαβιβασθούν, τα κράτη μέλη προς τα οποία απευθύνονται αυτά τα δεδομένα ενημερώνονται αμέσως. Οφείλουν να τα διορθώνουν ή να μεριμνούν για τη διαγραφή τους.

9. Ο αιτών άσυλο έχει το δικαίωμα να ενημερώνεται, κατόπιν αιτήματός του, για τυχόν δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τον αφορούν.

Εάν διαπιστώσει ότι αυτές οι πληροφορίες υπεβλήθησαν σε επεξεργασία κατά παραβίαση του παρόντος κανονισμού ή της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾, ιδίως παρά τον ελλιπή ή ανακριβή χαρακτήρα τους, έχει το δικαίωμα να ζητάει τη διόρθωση, τη διαγραφή ή το κλείδωμά τους.

Η αρχή που πραγματοποιεί τη διόρθωση, τη διαγραφή ή το κλείδωμα των δεδομένων ενημερώνει σχετικά, ανάλογα με την περίπτωση, το κράτος μέλος που εξέδωσε ή παρέλαβε τις εν λόγω πληροφορίες.

10. Κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τηρεί μνεία της διαβίβασης και της παραλαβής των πληροφοριών που ανταλλάσσονται, στον ατομικό φάκελο του ενδιαφερομένου προσώπου ή/και σε μητρώο.

11. Τα δεδομένα που ανταλλάσσονται διατηρούνται για διάστημα που δεν υπερβαίνει εκείνο που είναι αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους αντηλλάγησαν.

12. Εάν τα δεδομένα δεν υποβληθούν σε αυτόματη επεξεργασία ή δεν περιέχονται ή δεν πρόκειται να καταχωρισθούν σε αρχείο, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση του παρόντος άρθρου με αποτελεσματικά μέτρα ελέγχου.

Άρθρο 22

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις αρχές που είναι υπεύθυνες για την εκτέλεση των υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό και μεριμνούν ώστε οι αρχές αυτές να διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους για να φέρουν σε πέρας τα καθήκοντα τους, και, ιδίως, για να ανταποκρίνονται, εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών σε αιτήματα πληροφοριών καθώς και σε αιτήματα αναδοχής και εκ νέου ανάληψης των αιτούντων άσυλο.

2. Οι κανόνες σχετικά με τη δημιουργία ασφαλών διαύλων ηλεκτρονικής επικοινωνίας μεταξύ των αρχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προκειμένου να διαβιβάζονται τα αιτήματα και να εξασφαλίζεται ότι οι αποστολές λαμβάνουν αυτομάτως ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 27 παράγραφος 2.

Άρθρο 23

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν, διμερώς, διοικητικούς διακανονισμούς σχετικά με τις πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να διευκολύνεται η εφαρμογή του και να αυξάνεται η αποτελεσματικότητά του. Αυτοί οι διακανονισμοί μπορούν να αφορούν:

α) ανταλλαγές υπαλλήλων συνδέσμων·

β) απλούστευση των διαδικασιών και μείωση των προθεσμιών διαβίβασης και εξέτασης των αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντων άσυλο.

2. Οι διακανονισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γνωστοποιούνται στην Επιτροπή. Η Επιτροπή επαληθεύει ότι οι διακανονισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεν αντιβαίνουν προς τον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

1. Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τη σύμβαση περί καθορισμού του υπεύθυνου κράτους για την εξέταση αίτησης παροχής ασύλου υποβαλλόμενης σε ένα από τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπεγράφη στο Δουβλίνο στις 15 Ιουνίου 1990 (σύμβαση του Δουβλίνου).

2. Εντούτοις, προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνέχεια του συστήματος προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου, όταν η εν λόγω αίτηση έχει υποβληθεί μετά την ημερομηνία του άρθρου 29 δεύτερο εδάφιο, τα γεγονότα που μπορούν να θεμελιώσουν την ευθύνη ενός κράτους μέλους δυνάμει του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται υπόψη ακόμη και αν είναι προγενέστερα αυτής της ημερομηνίας, εξαιρουμένων των γεγονότων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2.

3. Όταν ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 παραπέμπει στη σύμβαση του Δουβλίνου, νοείται ως παραπομπή στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 25

1. Οι προθεσμίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό υπολογίζονται ως εξής:

α) Εάν μια προθεσμία προσδιορίζεται σε ημέρες, εβδομάδες ή μήνες πρέπει να υπολογίζεται από τη στιγμή κατά την οποία επέρχεται ένα γεγονός ή διενεργείται μια πράξη, η δε ημέρα κατά την οποία επέρχεται το γεγονός ή διενεργείται η πράξη δεν υπολογίζεται στην εν λόγω προθεσμία.

β) Εάν μια προθεσμία προσδιορίζεται σε εβδομάδες ή μήνες λήγει με την παρέλευση της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας ή μήνα, η οποία είναι η ίδια ημέρα της εβδομάδας ή η ίδια ημερομηνία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα το γεγονός ή διενεργήθηκε η πράξη που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας. Όταν, σε προθεσμία προσδιοριζόμενη σε μήνες, δεν υπάρχει, στον τελευταίο μήνα, ημερομηνία αντίστοιχη της ημερομηνίας λήξης της προθεσμίας, η προθεσμία λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ημέρας του μήνα αυτού.

γ) Στις προθεσμίες συνυπολογίζονται τα Σάββατα, οι Κυριακές και οι επίσημες εορτές των οικείων κρατών μελών.

2. Οι αιτήσεις και οι απαντήσεις αποστέλλονται κατά τρόπον ώστε να υπάρχει απόδειξη παραλαβής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

Άρθρο 26

Όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στο ευρωπαϊκό έδαφός της.

Άρθρο 27

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 28

Τρία έτη το αργότερο μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 29 πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτη-

τες τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία για την προετοιμασία αυτής της έκθεσης έξι μήνες το αργότερο πριν λήξει η εν λόγω προθεσμία.

Η Επιτροπή, αφού υποβάλει την εν λόγω έκθεση, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και, ταυτόχρονα, εκθέσεις για την εφαρμογή του συστήματος Eurodac, όπως προβλέπεται από το άρθρο 24 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2725/2000.

Άρθρο 29

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ισχύει για τις αιτήσεις ασύλου που υποβάλλονται από την πρώτη ημέρα του έκτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του και, από την ημερομηνία αυτή, θα ισχύει για κάθε αίτηση αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντων άσυλο, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας κατά την οποία έγινε η αίτηση. Ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση αίτησης ασύλου η οποία υποβάλλεται πριν από αυτή την ημερομηνία, πραγματοποιείται σύμφωνα με τα κριτήρια της σύμβασης του Δουβλίνου.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2003.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

N. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ